

ಬೇರೆ ಹೋಲಿಕೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ವಿವಿಧಬಗೆಯ ಮನೋವೇದನೆಯವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡ ಕೇಳಿದ ತಳಮಳಗಳು ಸೇರಿ ನನ್ನ 'ಅಕ್ಕ' ಕತೆಯಾಯಿತು.

ಮಂಗನಿಂದಲೂ ಮಾದರಿ ಪಾಠ!

ಅಂದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಮಂಗನ ಮೂಲಕವೂ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಕೇಳಿ. ಆಗಲ್ಲ ಮಂಗನಾಡಿಸುವವರು ಮನೆಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ? ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಗನಾಡಿಸುವ ಮಂಗನನ್ನು ತನ್ನ ಮಗುವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಕರಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಹಿಂದಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತೋಳ್ಗಲ್ಲದ ಪುಟ್ಟಕೋಟು ತೊಟ್ಟು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ತೊಟ್ಟು ಚಂಚಲತೆಯೇ ಮೈವತ್ತಂತೆ ಮಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಿ ನೋಡುತ್ತ ಇರುವ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುದ. ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಏನಂತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಒಳಗಿಂದ ಏನು ತಿನ್ನಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಕಾದಂತೆ ಕಾಣುವ ಮಂಗವದು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಬಂದು 'ಸರಿ ಸುರುಮಾಡು' ಎಂದದ್ದೇ, ಮಂಗನಾಡಿಸುವವ ಕೆಲವಾರು ಆಟಗಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಕಡೆಯದಾಗಿ 'ಮುಂಚಿನ್ ಮದ್ಯಗ್ಗೊ ಮಂಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹ್ವಾಪ್ ಹ್ಯಾಂಗೇ?' ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಸೈ ಆ ಕೋತಿ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ವಿನಯಾತಿರೇಕದಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. 'ಇವತ್ತಿನ ಮದ್ಯಗ್ಗೊ ಮಂಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪಾ ಹ್ಯಾಂಗೇ?' ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದೇ ತಡ, ಹಾರಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ಒಯ್ಯಾರದಿಂದ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡುತ್ತ 'ಮಂಗನಂತೆ' ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ವಧು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಇವತ್ತಿನ ಮದುಮಗಳು? ಎಂದು ಕೇಳುವುದನ್ನೇ ಕಾದಂತೆ, ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸೈ, ತಕ್ಷಣ ತಲೆ ಸೆಟೆದು ಎತ್ತಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅಂಗಳವೋ ನಗೆಯ ಕಡಲೇ. ಬೇರೆ ಉಪಮೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಮಾದರಿಯ ನಗೆಯಂತೂ ಕಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮಂಗನಾಟದ ಮೂಲಕವೂ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು ಪಠ್ಯ ಒದಗುವ ಈ ಪರಿ ನನಗೆ ಅಂದಾಜಾಗಿದ್ದೇ ಬಹಳ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ.

ಆತ ನಮಗೆ ಬರೀ ಮಂಗನಾಡಿಸುವವ ಮಾತ್ರವೇ? ಮನೆಮಂದಿಗೆಲ್ಲ ಆಪ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆತನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ಮಂಗವೂ! ಆಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಊರಮೇಲಿನ ಮಾತುಕತೆ, ಎರಡು ಸುಖದುಃಖವಾಡಿ, ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸು ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನೂ ಅವನ ಮಂಗನೂ ಹೊರಡಲು ಏಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇಕೆಂದರೂ ಸಿಗದ ಇಂಥ ಅಮೂಲ್ಯ ಕ್ಷಣಗಳು ನನ್ನ ಭಾವಕೋಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಿವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಕೋಶ ತಾನಾಗಿಯೇ ಕದ ತೆರೆದು ಆ ಅವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ? ಎಂದು ಮನಸಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅರಸುವುದಿದೆ.

ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ನನಗೆ ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡಿದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನೇಕವು ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?

ನೀನಲ್ಲದೇನಿಲ್ಲದೆ ನಾನಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಅನೇಕಾನೇಕ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ನೆನಪುಗಳೋ ಹೇಳಿದಷ್ಟೂ ಉಂಟು. ಸ್ಥಳಾಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಕುಂದಾಪುರ ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ (ಈಗಿನ